

fra regeringens synspunkt, at der skal afholdes folkeafstemning.

(Kort bemærkning).

**Claus Larsen-Jensen (S):**

Jeg vil gerne sige til både hr. Keld Albrechtsen og hr. Kristian Thulesen Dahl, at hvis vi koncentrerer om det, som regeringskonferencen handler om, nemlig det, der er til rest, det, man ikke blev enig om i Amsterdamtraktaten, og hvis det er inden for det grundlag, som Amsterdamtraktaten bygger på og hovedformålet i øvrigt er, at vi skal gøre os selv parate i vores egne institutioner til at udvide, så der er plads i Kommissionen og i Europa-Parlamentet osv. til de nye lande, så er det en tilpasning, som er inden for rammerne af den folkeafstemning, der har været.

Hvis der derimod er tale om nye spørgsmål, der kommer til, og som fundamentalt vil ændre balancen på nogle af de her områder, så foreligger der selvfølgelig en ny situation, og så gælder reglerne om, hvornår man skal have en folkeafstemning, klokkeklart. Men hvis det går som det, der er regeringens strategi, og som vi i øvrigt er enige i, jamen så er der sådan set ikke noget grundlag for en folkeafstemning. Det er inden for de eksisterende traktatmæssige rammer.

(Kort bemærkning).

**Kristian Thulesen Dahl (DF):**

Jamen jeg synes, det er skønt at se en engageret udenrigsminister på talerstolen her fra første færd kommentere og forklare og uddybe. Jeg håber virkelig, at det er den facon, vi vil se. Jeg synes, det er skønt.

Må jeg så sige til hr. Claus Larsen-Jensen, som siger, at det jo gælder klokkeklart, hvornår vi skal have folkeafstemning eller ej: Jamen det er jo lige præcis det, jeg spørger om. Er det således, at Socialdemokratiets udgangspunkt er, at folkeafstemninger kun er noget, der kan komme på tale, når der er tale om suverænitetsafgivelse i grundlovens forstand og der ikke her i Folketinget er et fem sjettedeles flertal for at afgive suveræniteten? Det er det, der også har været diskuteret offentligt her de seneste dage, og det er jo et interessant spørgsmål at få svar på.

Og jeg vil også gerne give hr. Claus Larsen-Jensen tid til at besvare det andet spørgsmål, jeg stillede før, nemlig med hensyn til det forhandlingsudspil, der ligger. Altså jeg vil gerne

spørge: Har vi det samme stykke papir? Det, jeg har, er et, som vi har fået udleveret i forbindelse med et møde i Statsministeriet, som er meget, meget tyndt, og som ikke siger ret meget konkret om, hvad regeringen kan gøre under forhandlingerne.

Er det det udspil, hr. Claus Larsen-Jensen også har, og som altså danner udgangspunkt for en vedtagelse, som man beder os om at tage stilling til her i dag?

(Kort bemærkning).

**Keld Albrechtsen (EL):**

Udenrigsministeren og hr. Claus Larsen-Jensen blander jo helt åbenlyst to forskellige slags vetoret sammen. Det, vi står i som problem nu, er det samme som i 1986, da traktaten om EF-pakken, det indre marked, kom. Der blev indført flertalsafgørelser på det indre marked, og udenrigsministeren ved jo godt, hvis han ellers koncentrerer sig om debatten, at den vetoret, som Luxembourgforliget giver, kan jo i praksis ikke bruges i de mange sager, hvor vi er blevet stemt ned på det indre marked.

Og sådan vil det selvfølgelig også være på de områder, hvor vi nu mister vetoretten: Der kan man heller ikke bruge Luxembourgforligets vetoret. Det ved ministeren godt. Han skal ikke forsøge på at bilde befolkningen ind, at det reelt er en mulighed.

Derfor handler det her om at flytte magt på bestemte områder væk fra Folketinget og over til Unionen, og i 1986 var et flertal i det her Folketing, inklusive f.eks. udenrigsministeren og undertegnede, indstillet på, at der naturligvis skulle være folkeafstemning, for den sag skulle afgøres af befolkningen, selv om vi havde et flertal her i denne sal, der godt kunne have vedtaget, at vi ikke ville have den EF-pakke. Der var et mindretal, der ønskede en folkeafstemning, og vi var fair nok til at sige: O.k., så skal det naturligvis afgøres af befolkningen. Den fairness må ministeren også vise i dag.

(Kort bemærkning).

**Claus Larsen-Jensen (S):**

Vi kan jo selvfølgelig godt bruge meget tid generelt på en diskussion om grundlovsbestemmelser og alt muligt andet, og det er vigtigt, men det, der er afgørende i den her sag, er, at det er ikke den diskussion, det her drejer sig om. Sagen er, at vi har et traktatmæssigt grundlag i Amsterdamtraktaten, og at befolkningen